OD NAŠICH PŘÁTEL

BURWELL, Nebr., dne 16. září 1913. — Ctěná redakce! Tak konečně jsem se odhodlal napsat pár řádek do Vašeho tak milého listu. Úrodu jsme měli ucházející. Pšenice zimní vydala asi průměrně dvacet bušlů po akru. Také oves dal dosti dobrou úrodu asi 35 až 40 bušlů a korna ve zdejším okolí vydá asi od 20 do 40 bušlů z akru, tak že nebude nedostatek krmiva pro štětináče. Zvláště na písčitých pozemcích jest korna velmi dobrá. Také i sena jest hojnost. Vše má dosti dobrou úrodu a cenu. Korna 75 centů bušl, oves 40c, pšenice 72c, prasata $7.50. — Minulý měsíc odejel do staré vlasti zdejší velice vážený občan a pojišťující jednatel a veřejný notář pan L. B. Fenner, do Anglie. Pan L. B. Fenner jest dobrý přítel nás Čechů, ačkoli jinonárodovec. Při té příležitosti hodlá navštíviti více hlavních měst Evropy, také naši matičku Prahu. Za jeho nepřítomnosti zde zastává jeho místo pan Ignác Klíma ml., syn zde dobře známého krajana p. Ignáce Klímy. — Minulý měsíc zemřela 3 roky stará deceruška p. V. Šibala na zánět slepého střeva. Rodiče se vynasnažili, aby svého miláčka mohli zachovat na živu, nechali ji na radu lékařovu operovat, ale pomoc lékařská nebyla mnoho platna, neúprosná smrt ji jim přece vyrvala. Nechť přijmou nejhlubší soustrast. — Minulý týden jsem se sešel s dobře známým svým přítelem panem Janem Peškem od Comstock, Neb. Mile jsme si pohovořili a při té příležitosti si předplatil na Pokrok Západu. Zde koupil pan John Kokeš residenci od pana Václava Čecha za $3,500. Tak zde budem míti zase o jednoho krajana víc. Jest tady ještě dosti míst na prodej dost lacino — Také dosti farem za obstojnou cenu a úroda jistá každý rok.

BRUNO, Neb., dne 14. září 1913. — Jsem teď již doma z mého výletu po východních státech. Dnes jest neděle a tak mám trochu času, abych napsal pár řádků pro čtenáře Pokroku. Z Omahy jsme vyjeli ve čtvrtek, dne 21. srpna v 6:30 večer po dráze Burlington do Chicaga, kam jsme přijeli v 8:20 v pátek ráno. Tam jsme se pěkně nasnídali, však nás to stálo každého $1.25. Odtud v 10 hodin 45 minut jsme vyjeli po dráze Pennsylvanské přes státy Indiana a Ohio, v nichž jsme viděli veliké lány korny a vůbec velkou úrodu. — Všude bylo dost vláhy, tak že i místy stálo plno vody. Dostali tam velké deště, neb i potoky byly rozvodněné, tak, až jim to tam závidím. My zde se pražíme, korny schnou a tam jest vláhy nazbyt. V 9:45 jsme přijeli do Pittsburgu, kde jsme stavěli se půl hodiny. Mnoho jsme neviděli, než světla a továrny. Druhý den ráno probudili jsme se — já však brzy jako doma — v 5 hodin ráno tam jest již světlo, — v Harrisburgu, Pennsylvania. — Romantická to krajina, samé hory, lesy, skály a zase samé továrny až do Baltimore, kam jsme přijeli kolem 10. hodiny ráno. — Můžete si pomyslit, že nám již chutnalo snídaní. A co ten ležák, tam byl výtečný a zvláště v Sokolovně. Výbor nás čekal na nádraží, starý to sokol J. Franc a mnozí jiní Sokolové a též i výbor Sokolek. Byli jsme všichni ubytováni, někteří v soukromých domech, jiní v hotelu. Večer pak dáváno divadelní představení Vojnarka. V neděli pak byla vycházka na Česko-národní hřbitov a výlet na letním cvičišti vedle hřbitova, a tam jsme se bavili až do večera. V pondělí ráno byl zahájen sjezd a zvoleni úředníci a různé výbory. Odpoledne se pěhnalo asi 80 automobilů, všechny nás naložili a dali nám projížďku městem. Trvalo to 2 a půl hodiny a ujeli jsme 42 mil. Prováželi nás nejlepší částí města a parky, které jsou skvostné. V úterý ráno dali jsme se opět do práce, abychom všechno vynahradili, co jsme promeškali v pondělí večer. Těl. Jed. Blesk připravila bohatý banket při hudbě, za což si zasluhuje úctu o pochvalu. V pátek kolem čtvrté hodiny sjezd se ukončil a delegáti tiskli si ruce bratrsky a rozcházeli se ke svým domovům. — Sjezd vykonal mnoho práce tentokrát a dosti rychle. Hlavní závody se budou odbývati v Omaze v měsíci červnu r. 1914. Výkonný výbor bude sídlem v Chicagu na místě v New Yorku. Dále jednalo se o sdružení česko-amerického Sokolstva. Do výboru byli zvoleni bratří Filip ze Cedar Rapids, Jos. Čermák z Chicaga, Karel Hrbek z New Yorku. Oni výboři mají sejíti se do 90 dní v Clevelandu, kde se docílí sloučení sokolů. Všechny jednoty utvoří pak velký celek a to pak bude silné těleso Národní Jednoty sokolské. Ráno v 8:45 jsme vyjeli z Baltimore do Washingtonu a na nádraží se nám objevil náš nebrasský občan sec. of the state, Hon. p. Jennings Bryan. Potřásli jsme si s ním pravice a jel s námi do Washingtonu, kam jsme přibyli kolem 10. hodiny. První náš nástup byl do kapitolu, kde jsme dostali průvodce. Stálo to každého 25c. Provedl nás po celém kapitolu. V prezidentově kanceláři jsme též byli, avšak on nebyl přítomen. Pak jsme šli k místopresidentovi Marshallovi, s nímž jsme si potřásli pravicí. Na to jsme se ubírali na galerii senátu, kde bylo zasedání. Odtud šli jsme do kongressu, kde jsme se setkali s naším dobrým známým, kongressníkem Slonem z Geneva a pak s p. Bartoškem z Wilber a p. Pospíšilem. Pan Slone nás zval, abychom všichni šli s ním k obědu, ale musili jsme odepřít, jelikož chtěli jsme si prohlédnouti parky a město. Dále pak jsme se tam setkali s Hon. Hitchcockem, senátorem Spojených Států. Pobavili jsme se s ním asi půl hodiny. Pak nás průvodce provedl po celém kapitolu. Jsou tam krásné obrazy a malby a stojí to za to každému občanu Spojených Států se tam jet podívati. Washington jest pravým rájem na světě, jak v létě tak v zimě, poněvadž tam květiny kvetou po celý rok venku. Pak jsme šli na nějakou chmelovinu a napsali jsme pohlednice domů a šli jsme k obědu. Pak jsme si zjednali automobil, což nás stálo každého dollar. Bylo nás 19. Průvodce vysvětloval ústavy, školy a residence bývalých presidentů White House. Projížděli jsme se půl druhé hodiny. Pak nás zavezl k nádraží. Též jsme si prohlédli krásné sochy v parkách a kolem kapitolu a nádraží. Socha Columbie to jest skvost. Pak jsme opět sedli na rychlík a uháněli jsme k New Yorku, kam jsme přijeli v sobotu večer v 9:55. Nejprv jsme šli na hotel, jejž nám bratří new-yorští opatřili, pak teprve jsme šli do sokolovny, kam jsme přišli již asi kolem 11. hodiny. Ale bylo tam živo. Předně bylo plzenské několik steinů, ale pak teprve dobrou večeři, na čemž jsme si pochutnávali. Pak jsme se po půl noci odročili a šli jsme na odpočinek do hotelu. Ale já, jako obyčejně, jako voják v pět hodin vzhůru a druhé jsem zbrcoval a šli jsme opět do sokolovny, kde očekával nás již průvodce sokol Moder, který nás vzal dolů do hlavního města. Tam jsme pak vzali kárу do Jersey City, na ostrůvek k soše Svobody. Pak jsme vzali loď zpět do průplavu. Pak jsme jeli károu zpátky k sokolovně, kde se nějaká vypila a byl dobrý oběd. Hned jsme zase jeli do parku, kde jsme si vzali opět automobil. Bylo nás 19 a též jsme platili rubl. Prováželi nás hlavními ulicemi města, až konečně dostali jsme na hory nad New York, až ke hrobce presidenta Granta, kde jsme viděli jejich rakve v hrobce. Dostali jsme se zpět v půl deváté. Též nějaká plzenská padla a dobrá večeře. V půl dvanácté jsme šli spat. A ráno, jako voják, v pět hodin vzhůru a na snídani do sokolovny. Ráno jsme vyjeli po lodi do Albany. Na cestě stavěli jsme se na několika místech. Jak krásná plavba po lodi jest to, do Albany! Na lodi nás bylo šest tisíc, byl právě dělnický svátek. Krajina je krásná kolem, někde jsou vysoké hory po obou stranách řeky. Do Albany připluli jsme v 8:20 večer. Nejprve vypili jsme nějaký ležák, pak večeře. Nějaká karta napsala se na kvap a v 10:45 jsme sedli opět na rychlovlak a uháněli k Buffalo. Nemohli jsme však dostat spací káru. Kolem jedné hodiny jsme se probudili ve vlaku, ale zimou. Já, jako voják, první. V Albany jsem si dal kabát pod hlavu, okna byla otevřena v celé káře, tak jsem je uzavíral. V tom již se každý zimou probouzel a drkotal zuby. Když jsme k ránu přijížděli do Buffalo, byl padlý bílý mráz. Do Buffalo jsme přijeli v 8:15. První bylo: jedna krátká, pak šunka s vejci a v 9:45 jsme vyjeli k Niagara Falls. Tam jsme si opět koupili lístky na automobil, což stálo 1 dollar. Přes most do Kanady. Ty vodopády, to jest skvost! To není k vypsání! Pak jsme si koupili lístky za 50 centů a dostali jsme gumové obleky a boty a po elevatoru spustili nás dolů. 150 stop pod vodopády. Pak půl míle tunelem až pod hlavní vodopád. Přál bych vám slyšeti ten hukot vody po těch skalách tak hluboko pod zemí! Pak jsme vyšli nahoru a jeli automobilem Kanadou 40 mil. Kol těch vodopádů jsou hrozné propasti. Konečně přes řetězový most a celnici přijeli jsme zase do Spojených Států, do Niagara Falls. Pod skalami jsme jeli místy více než 500 střevíců vysokými. V 5:10 vzali jsme opět vlak zpět do Buffalo, kde jsme opět zahnali žízeň a hlad a koupili lístky na spací vůz. V 9:45 jsme již ujížděli ke Kanadě. V 10 hodin jsme přijeli na půdu Kanadskou, dostali jsme cedulky na tašky. Pak jsme, tuším, usnuli, poněvadž bylo zima. Já se neprobudil až v Detroit, Mich. Do Chicaga jsme přijeli v 9:30 a za 15 minut jsme zase odjeli, ale na sucho. Ani nic pít, ani snídani. Ale já jsem si zapatřil něco již v Buffalo. Pak jsme si dostali na nádraží sandwiche, ale ty chutnaly! Do Omahy dostali jsme se asi ve 12 hodin v noci. Tu jsme se rozešli všichni, kteří jsme byli celou tu dobu pohromadě: Blatný, Radil, Mastný, Špalek, sl. Kmentová, Daniel, Anna Trunečková. Hlava pan Joe Mík s manželkou odjeli z Buffalo do St. Louis. Mastný ten nám nedal ani s bohem, jak byl "home sick". Píše, že v půl druhé byl již doma. Já asi v 6 hodin večer. Ježto se mi nedostává papíru, tak musím přestat psát. — František Řehák odejel do Montany na registraci a s ním jeho otec. — Dne 27. t. m. pořádá zábavu sokol Žižka. — Okresní výstava započne dne 15. t. m.

V. Blatný.

WILBER, Nebr. — Ctěná redakce! Doufám, že mi dovolíte místa na těchto několik řádek. — Ctění krajané! Byl jsem zvědav podívati se do státu Minnesoty a proto vyjel jsem z Wilber v úterý ráno. Když jsme přijeli do Ashland, pozoroval jsem, že jsou korny již v lepším stavu. Byly ještě zelené a klasy dosti pěkné, tak že může taková kukuřice sypat kolem 30 bušlů po akru. Do Omahy přijeli jsme v půl dvanácté hodině a tam jsme se usadili v hotelu Paxton. Sešli jsme se tam s panem Vojtou Polákem a s jeho dvěma syny. Pan Chris Heyke mě představil panu Vojt. Polákovi, mně to ale hned připadlo, že jest to Čech, kterého bych měl znát, až jsem prohlásil, že se pamatuji na pana Poláka, kterého jsem znal přec více než před třiceti léty. Byl překvapen, jak ho mohu poznat za tak dlouhý čas. Když jsem mu pravil, v kterých místech pracoval, teprv mi uvěřil. Bylo to totiž v okolí Wilber, mně bylo tehdy deset let. Byl velice potěšen, že nás pojede více pohromadě. Po večeři jsme si koupili lístky tam a zpět po dráze Northern Great, rovně na půlnoc. Ač byla tma, že bylo jen malý kousek cesty vidět, přece jsem byl žádostiv, jak krajina vypadá. Pak se začalo blýskat a mračna od severozápadu začala se stahovat, a o půl noci přišlo již silné, a já jsem si vzpomínal, jestli také u nás prší. Pršelo celou noc, až do rána, kdy jsme přijeli do Minnesoty. Dívali jsme se s kára a všechno bylo tak krásné a svěží, vzduch, že bylo radost být venku, a všude hojnost trávy, jak na pastvinách, tak na lukách. Obilí také bylo velice pěkné a korna pěkná, že jsem v Nebrasce nikde pěknější neviděl. Krajina rovná, tak že bylo vidět až na 25 mil daleko na všechny strany. Farmy výstavné a dosti lesů, zvláště dubových. Přejeli jsme přes řeku, několik jezer, krásné údolí, a pak jsme přejeli přes řeku, jež jest místem na půl míle široká. Tam jsme viděli ty pověstné světové mlýny, které rozesílají mouku po celém světě. Pak jsme přijeli do města Minneapolis. Jest to krásné a velmi bohaté město. Všude je viděti vleký pokrok. Přijeli jsme tam o půl jedenácté, posnídali a pak jsme si prohlédli město. Dosud pršelo. Zašli jsme také ochutnat Minnesotské pivo, které nám výtečně chutnalo. Ve státu Minnesota mají saloony otevřeny od rozednění do 11. hodiny noční. Proto se může každý dosti posilnit. Po obědě jsme si šli prohlédnout státní výstavu, která jest dvakrát tak veliká, jako mají ve státu Nebraska. Viděli jsme, jak jest stát Minnesota pokročilý. Všechny výrobky jsou tu pěkné. Viděl jsem tam také prasata, která jsem neviděl na výstavě v Lincoln. Mají dlouhé rypáky a tenké, vysoké nohy. Divil jsem se, proč taková prasata jdou na trh, ale řekli mi, že jsou to prasata jen na maso a ne na sádlo a že přinesou v trhu dobrou cenu. Také jsem viděl, že jeden farmář jedno koupil. Mělo 150 liber a stálo $50. Kdybych to neviděl na své oči, pak bych tomu nevěřil. Druhý den jsme odjeli z Minneapolis a přijeli jsme do města Chanchason, kde jest asi 600 obyvatelů a také někteří krajané tam bydlí. Potom jsme přijeli do Chico a pak do Ortoville. To jest již u hranic Jižní Dakoty. Dva tyto státy dělí řeka Red v těch místech. Tam jsme byli celý den a jezdili jsme v automobilu po krajině. Všechno se nám tuze zamlouvalo, pozemky jsou pěkné, farmy výstavné, samá rovina a akr lze dostati od 50 do 80 dollarů. Umluvili jsme se s panem Polákem, že se pojedeme podívat 80 mil na sever. Jeli jsme přes Ortoville do Clinton a pak do Graceville, pak do Collis a Dumont, a do Whiston, Minn. Všude samá rovina a krásná poloha. Pak jsme se dostali do města White Rock, Blackmer a konečně Wahpeton. To byla naše poslední stanice. Přejeli jsme jen přes most řeky Red River do Minnesoty, pak jsme se občerstvili, poobědvali a vyjeli jsme v automobilech 8 mil na půlnoc do Wahpeton, kde jsou usazeni samí Češi. Nikde jsme neviděli lepší nad tyto krásné polohy a výstavnosti. Zajeli jsme až na 40 mil do severní Dakoty a všechno je tam krásné, jak poloha, tak úroda, zvláště jaře od 5 bušlů do 35, oves od 40 do 80 bu., ječmen od 20 do 40 bušlů, len od 15 do 20 bušlů a ceny velmi dobré, tak že jsme byli velice spokojeni s naší prohlídkou tamního kraje. Cena pozemků jest všude od 50 do 100 dollarů akr. Pozemky jsou velmi pěkné. Mluvil jsem s českými osadníky, kteří jsou tam již až 32 let a každý si chválí. Prodat nechce žádný. Všichni si dobře stojí. Zvláště mne těšilo, že naši krajané mají ty nejlepší pozemky. Je vidět, že jsou velmi pokročilí. Jeden každý mne ujišťoval, že krajina má velkou budoucnost. Pak jsme se pustili zpět do města Wahpeton a po večeři jsme se pustili po dráze North Great zpět k domovu. Přijeli jsme do Omahy o půl druhé hodině v noci, kde jsem se usadil v hotelu Praha u pana Vaško, kde jsme byli velice vlídně přijati a dobře obslouženi, začež panu i paní Vaškovým děkujeme. Když jsem byl v Omaze, navštívil jsem redakci Pokroku Západu a páni mne všude provedli. Za laskavost jejich jim srdečně děkuji.

Karel Kusý.

DVOJÍ ŽIVOT KNĚZE, KTERÝ ZAVRAŽDIL SVOJI MILENKU, JEST ODHALEN S TAJEMSTVÍM ŘEKY HUDSONU.

Celá země byla zachvácena hrůzou, když bylo hrozné tajemství řeky Hudsonu odhaleno. Zdálo se to neuvěřitelným, že Rev. Hans Schmidt, kaplan katolického kostela sv. Josefa v New Yorku mohl býti vrahem rozčtvrcené oběti. Avšak jeho zatčení, které následovalo po znamenité práci detektivů a jeho přiznání dokázalo naprosto, že kněz podřezal hrdlo své milence Anně Aumuellerové a pak její mrtvolu rozřezal tesařskou pilou a řezníckým nožem. Svázal jednotlivé části mrtvoly do balíků a vrhl je do řeky Hudson, jak se přiznal. Řekl, že spáchal tento zločin "z lásky" a že "Bůh a Abraham jej ochránil." Tato podobenka kněze-vraha byla vzata pouze několik dní před spáchaným zločinu. Obraz jeho milenky jest vzat dle podobenky, která nalezena byla v jeho bytě. Dole jest zobrazen kostel, v kterém Schmidt sloužíval mši. Zatčení dra. Ernesta Mureta, zubního lékaře, na žalobu z padělání peněz, jest senzačním odhalením, ve kterém, jak tvrdí policie, i Schmidt měl účast. Schmidtův dvojí život byl plně odhalen.

Tisíce krajanů,

kteří za svého pobytu v Omaze bydlí hosty

PRAHA HOTELU

roh 13. a William ul. v Omaze

velice pochvalně s dojetím napokojení se vyslovují o hotel Praha všem co nejlepe odporučují. Čisté pokoje a výborná česká jídla a v hostinci výborná obsluha 8.tf

JOS. VAŠKO, maj.

Pěkně zařízený **HOSTINEC**

— vlastní —

Frank Semerád

16. a William ulice, Omaha, Nebr.

Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované plzeňské stále na čepu. Korbelova vína a nejlepší likoviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusek stále při ruce.

Kdykoliv jste ve městě, zajděte navštívit

ADAMA SLOUPA

elegantní hostinec

v č. 324 - 13. a Harney ul., Omaha

Znamenité pivo, výborné likéry, chutný lanč a pravá upřednost. 52.tfc

Sloup a Miřácký

vlastní první, tudy nejkrásněji zařízený

HOSTINEC

v č. 1268 So. 14. St. Omaha

Všechny druhy likéry. Pivo a nejlepší doutníky stále na ruce. Telefon Douglas 1437 30.tfc

Kdo by si přál dobrá česká a laciná jídla, ať přijde do nově upraveného restaurantu k

V. NUDEROVI,

roh 14. a William ul.

Taktéž může pp. cizincům posloužiti čistými pokoji.

Chcete se naučiti

anglicky za tři měsíce? Objednejte si u nás učebnici profesora Zmrhala:

'Anglicky snadno'

Pouze 50c, poštou 55c

POKROK PUBL. CO.,

1417-19 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

Lacině dříví

Chceme Vám prodati dříví pro Váš dům a stáj.

Pošlete Vaše opravy k bezplatnému navržení

Píšte si co by materiálu dováženého od nás Vaši stavení

HOWLAND LUMBER CO.

517 So. 24 St. So. Omaha, Neb.